

כ"ח בחשוון
22 בנובמבר

תשפ"ג
2022

מספרנו מה/5918
סווג: בלתי מסווג/פנימי/רגיש/מסווג

**פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה' שלא מן המניין
שנתקיימה ביום שלישי, 8 בנובמבר 2022, י"ד בחשוון תשפ"ג**

משתתפים:

חברי מועצה:

מר יוסי ניסן	-ראש המועצה
גבי ברוריה אליעז	-סגנית ראש המועצה
עו"ד קובי נודלמן	-סגן ראש המועצה
מר שלומי שטרית	-סגן ראש המועצה
גבי רונית דמרי עייאש	-חברת מועצה
גבי עדי זנד	-חברת מועצה
פרופ' עפר לוי	-חבר מועצה
פרופ' מתי ליפשיץ	-חבר מועצה
מר כפיר מימון	-חבר מועצה

סגל:

גבי עדנה זטלאוי	-מזכירת המועצה
גבי זהבה הראל	-מנהלת מחלקת חינוך

ע ל ס ד ר ה י ו ם :

עתידי מסגרות החינוך בלהבים

מר יוסי ניסן: לבקשתו של מתי, אנחנו התכנסנו כדי לדון בנושא "עתיד מסגרות החינוך בלהבים". כמו שאתם יודעים יש לנו תב"ר שקיבלנו ממשרד החינוך לבניית חטיבת ביניים.

מר כפיר מימון: באמת? כמה זמן עבר?

מר יוסי ניסן: הוא כבר שנתיים אצלנו-

פרופ' מתי ליפשיץ: יותר.

מר יוסי ניסן: לא משנה-

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: חבר'ה, מה זה נושא הדיון? תעזבו את זה. בקיצור, הדבר הזה הוערך עד סוף השנה הזאת, בסדר? צריך להגיד את זה, משרד החינוך היה פה הממונה על, משרד החינוך בדרום דיבר, שאלתם שאלות, הוא ענה.

גב' רונית דמרי עייאש: מה זאת אומרת? הבטחנו מאז בדיקה-

מר יוסי ניסן: רגע, רגע, אבל לא סיימתי, לא סיימתי, בסדר אני אשמע אותך, בינתיים את רק מפריעה. בקיצור יש לנו תב"ר שאני אומר לכם שיש רשויות שעומדות בתור כדי לקבל את התב"ר הזה, מדובר בבית ספר חדשני שהוא מתאים לחזון של המועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: חטיבת ביניים.

מר יוסי ניסן: חטיבת ביניים, ויש לנו מנהלת מחלקת חינוך שבאה עם כל הידע ועם כל הניסיון שלה ובאמת עושה עבודה מדהימה פה בישוב, אין מה להגיד ואני שומע רק תשבחות מבוקר עד ערב. אתם יודעים, לבנות פה חטיבת ביניים זה גם סוג של סיכון שראש רשות לוקח, ראש רשות שלא רוצה לעבוד קשה נשאר עם המקורות החיצוניים של אשל הנשיא, הילדים שם, כל הבעיות שם, הם מתמודדים עם הבעיות ו-

מר שלומי שטרית: אבל אתה רוצה לעבוד קשה.

מר יוסי ניסן: והכל בסדר, שלומי אתה מפריע-

מר שלומי שטרית: אתה מדבר דברים נכונים, לעבוד קשה.

מר יוסי ניסן: וואו, וזה מטיל על הרשות עבודה, בטח בהקמה, שהיא סביב השעון, עם כל המהנדס שאנחנו צריכים לגייס, מחלקת חינוך, כל מה שרק אפשר כדי להשקיע בדבר הזה כדי שיהיה לנו פה רצף חינוכי, מגני לדים עד סוף חטיבת הביניים והילדים ימשיכו ב-י, י"א וי"ב ימשיכו לנסוע לאשל.

גב' ברוריה אליעז: אם ימשיכו.

מר יוסי ניסן: אם ימשיכו, אני חושב שכן ימשיכו-

גב' ברוריה אליעז: אז, טובה לצרה בשעתה.

מר יוסי ניסן: ברוריה, ואני חושב שזה הדבר הנכון מהשיחות שאני מנהל עם התושבים, כמו בכל דבר אחר, בכל שינוי, כל שינוי כזה יש חששות, יש פחדים, יש בעד, יש נגד אבל אסור לנו שהפחד הזה ינהל אותנו, אנחנו צריכים תמיד, בסופו של דבר לקבל החלטה ולרוץ איתה קדימה ואני, בעיניי, במיוחד כשיש מנהלת מחלקת חינוך כזו שהאג'נדה שלה גם היא רצף חינוכי, זה שליטה שלנו על מה נעשה, אין לנו שום שליטה במה שקורה באשל, אנחנו מנסים שם להכניס תוכניות לא תמיד מקשיבים, לא תמיד שיתוף הפעולה הוא מלא. אני, אין לי, אתם יודעים, בסופו של דבר הילדים שלנו לומדים שם, אני רוצה שזה יהיה בית ספר טוב, אני רוצה שזה יהיה בית הספר הכי טוב שיכול להיות אבל מה לעשות, אני חושב שיש מגבלה ומכשלה מאוד גדולה שהילדים שלנו, הם הולכים למקום אחר, לומדים ברשות אחרת עם התנאים שיש שם, גם שם יש יתרונות, יש חסרונות אבל בסופו של דבר, רבות היתרונות על החסרונות. גם שמענו את הממונה על המחוז, הוא דיבר בשפה ברורה, חד משמעית, לא משתמעת לשתי פנים והוא אמר ש-99 ילדים מחזיקים את עצמם מבחינת חטיבת ביניים, אין שום הוצאה לרשות. בנוסף לזה גם ערכנו בדיקה כלכלית, לקחנו את משרד פישמן-

גב' ברוריה אליעז: תשעים ילדים בשכבה?

מר יוסי ניסן: כן, תשעים ילדים בשכבה מחזיקים חטיבת ביניים, לקחנו רואה חשבון ממשרד פישמן שהוא מתמחה בבדיקות כאלה ברשויות מקומיות בנושאי חינוך, אגב הוא גם החזיר לנו 200,000 ש"ח שהגיעו לנו, גם עשה עבודה נהדרת וגם הוא המסקנות שלו הן כאלה, שכאמור שהרשות יכולה לעמוד בתקציבים האלה, לא מדובר פה במיליוני שקלים, זה תקציב שהמועצה יכולה לשאת על עצמה, יכולה לקחת את זה על עצמה וכמו שאמרתי, בסופו של דבר אני חושב שזה הדבר הנכון לעשות, לעת הזאת, אבל בסופו של דבר אתם תוכלו לומר את דבריכם-

פרופ' מתי ליפשיץ: קודם כל אני רציתי-

גב' עדנה זטלאוי: יש לי כאן את הנקודות, הנקודות של התזכורת של ה-

פרופ' מתי ליפשיץ: הנקודות, רק שניה, אני ביקשתי את הפגישה היום על הנושא הזה כי למעשה בחודש מרץ, היינו אמורים- מרץ, מאז עוד כמה שערות לבנות קיבלתי, היינו אמורים לדון על הנושא הזה ופעם אחת היה צריך לשבת עם זה ופעם שניה שחיכנו שמנהלת מחלקת חינוך תכנס לעניינים והנה אוטוטו מגיע ינואר, שנה חדשה ושום דבר לא קרה. בנוסף לזה שהתב"ר הזה מחזיק מעמד עד סוף השנה, סוף השנה זה מחרתיים, זה מחרתיים ולכן ביקשתי את הדיון הזה. אני חושב, בלהביע את דעתי, אנחנו זוכרים את

הנקודות משום שמנהלת מחלקת החינוך הציגה לנו את זה ארוכות וגם מנהל המחוז הציג לנו את זה על כל היבטי הנושא, אז בנוסף למנהלת מחלקת החינוך ולמנהל המחוז בדרום, זו ההשקפה, בשמי לא בשם חברי המועצה, זו ההשקפה האישית שלי, הלכתי ועשיתי שיעורי בית עם הילדים שלי, יש לנו שלושה ילדים שהם ההורים של הנכדים שלנו, שהיו בישוב הזה, היו מעורבים בישוב הזה מהצופים וגמר באשל הנשיא ובאלף תוכניות של אשל הנשיא, באלף תוכניות באשל, אשל עשה להם הרבה טוב, אז רציתי לשמוע מהם- שאשל עשה להם הרבה טוב, מה הם חושבים היום אם ממבט בוגר יותר. וכל אחד מהם הוא בוגר יותר, ללא ספק, ומשלושתם כמדומני, אף אחד לא ידע, עשיתי את זה בצורה של בחירות חשאיות, אף אחד לא ידע מה האח שלו האחות שלו יגידו. שמעתי מכל אחד מהם הרבה מאוד נימוקים שהם היו מעדיפים, למרות שהם באו לידי ביטוי באשל בצורה בלתי רגילה, הם הובילו שם דברים, הם היו מעדיפים שחטיבת ביניים תהיה בישוב להבנים. ואתה אבי מכיר חלק מילדנו-

אינג' אבי רותם: את כולם לא חלק, אלא אם כן יש כאלה שאני, אולי אני לא יודע-

** מדברים ביחד.*

פרופ' מתי ליפשיץ: רק כדי לגמור את דבריי, אני חושב שזאת must שתהיה לנו חטיבת ביניים בישוב, שנהיה מלוכדים ולא יהיו לנו אנשים שנוסעים בהסעות האלה-

גב' ברוריה אליעז: זה אלף ילדים עומדים ב-, אלף ילדים-

פרופ' מתי ליפשיץ: ואחרים ולוגיסטיקה של הסעות וסכנות בדרכים. תנו לי לגמור. חבריה, אתם יושבים בעיני וקשה לי לגמור. לכן אני חושב שצריך להפסיק עם ההסעות האלה ולשים את זה בישוב, זה דבר אחד. דבר נוסף, עוד דקה אחת. חברי המועצה שלנו ניתנה להם הזכות להביע דעה בעד או נגד, מה שהם עושים שהם לא דנים בזה ולא מצביעים על זה, הם בעצם הולכים ועוברים למועצה שתבוא בעוד שנה, שאולי תהיה אחרת ואולי לא אבל בטח לא כולם יהיו פה וזה לא הגיוני שעלינו הוטלה האחריות ואנחנו בורחים מהאחריות הזאת בזה שאנחנו לא דנים ולא מצביעים. אני קורא לגמור את ההצבעה היום,

מר שלומי שטרית: אי אפשר להעלות את זה להצבעה.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש פה את כל חברי המועצה, מי שבעד בעד, מי שנגד נגד ובאופן דמוקרטי הרוב יכריע.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לענות למתי בבקשה, מתי-

מר יוסי ניסן: רגע בבקשה-

** מדברים ביחד.*

גב' ברוריה אליעז: עוד לא הבענו דעה, את האנשים שמענו הרבה מאוד פעמים-

מר יוסי ניסן: בסוף הדיון עם חברי המועצה אני אתן לך לדבר, בסדר?

גב' ברוריה אליעז: אני יודעת, אני הייתי מורה של בתו, יקירה אנחנו מכירים את דעותיו-

** מדברים ביחד.*

מר יוסי ניסן: אבל אני נתתי לו לדבר אז מה זה קשור? מה שנתתי לכם כאן אגב, שלומי, זה החלטות בניה לשנת 2023, שימו לב, זה מסמך של משרד החינוך, לא שלנו. שימו לב פה בהנחיות הערות להביות למטה, תוקצב שלב א' ו-ב': "על הרשות לקדם הליך הבינוי, מובא בזאת שאי ביצוע בינוי הפרויקט אינו מונע הפסקת מיפוי הבין יישובי לאשל הנשיא ותשלומי ההסעות יפסקו". שימו לב, זה דבר דרמטי עבורנו.

גב' ברוריה אליעז: כולל, יוסי תוסיף, כולל מה שנקרא-

גב' רונית דמרי עייאש: לא הבנתי, באת לאיים?

גב' ברוריה אליעז: למה לאיים? זה נתון, זה נתון.

** מדברים ביחד.*

עו"ד קובי נודלמן: תרשה לי לעזור לך, אם כל אחד יביע את דעתו-

מר יוסי ניסן: רגע מי רוצה לדבר עכשיו?

עו"ד קובי נודלמן: נעשה הצבעה-

מר יוסי ניסן: מי מדבר? קובי כן.

עו"ד קובי נודלמן: א' לגבי יוסי ונושא ההסעות, אני מחזיר אותך, זה שכתוב את זה פה זה לא אומר שזה מה שיקרה. אני מחזיר אתכם למה שאמר מנהל המחוז, הוא אמר שכל ילד יוכל לבחור אם ללמוד כאן או ללמוד שם ולכן הוא לא יחסום ילדים ולכן הוא-

גב' ברוריה אליעז: אם תפתח החטיבה.

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה לדבר ואחר כך אנחנו-

גב' ברוריה אליעז: כן, אבל צריך להגיד מדויק.

עו"ד קובי נודלמן: אז אם תפתח החטיבה הוא אמר שהוא עדיין יאפשר לילדים שרוצים לצאת מהבועה ללמוד שם ואז הוא יצטרך לממן את ההסעות, זה אחד. דבר שני, אני לא הסתרת את דעתי שאני לא בעד הפרויקט הזה כי אני חושב שהילדים שלנו צריכים לצאת מהבועה ועדיין אני חושב שדעתי זה לא מספיק.

נוצר על ידי **SUMIT.**

גב' ברוריה אליעז: כשיהיו אלף ילדים זה בועה.

פרופ' מתי ליפשיץ: תנו לו לדבר, בסוף נעשה הצבעה וזהו.

עו"ד קובי נודלמן: ולמרות שזאת דעתי, עדיין אמרתי גם לזהבה, תמשיכי במלוא המרץ במה שאת מאמינה כי אני חושב שהיא אשת מקצוע רצינית מאוד, גם ברוריה מביאה את הרעיונות שלה ואני לא חושב שאנחנו נמצאים פה לבד, גם אלה שמתנגדים. אבל יש דברים בסיסיים שביקשתי שנעשה וסוכמו בפעם האחרונה כדי שנקבל גם את הרוח הגבית של התושבים בישוב הזה, סקר בבית הספר להורים כדי לשמוע מה רוח הדברים-

מר שלומי שטרית: איפה ועד ההורים?

עו"ד קובי נודלמן: רגע, שניה חבר'ה, שנשמע מה הם רוצים אולי יש להם הערות שיכולות להאיר לנו ב-א', ב-ע', לא משנה במה ולהגיד לנו חבר'ה אנחנו רוצים בית ספר כזה, אנחנו לא רוצים בית ספר כזה. אפשר לעשות סקר שדיברנו כבר לפני שלושה חודשים, אחר כך, השיח מול ארגון וועד הורים מרכזי, לשתף אותם ברמה של-

מר שלומי שטרית: מתנגדים אבל-

מר יוסי ניסן: תנו לקובי לדבר, חברים, ברוריה, ברוריה-

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: חברים די, מספיק, שמענו אותך כבר, תנו לקובי לדבר בבקשה, תרבות דיון אפשר?

עו"ד קובי נודלמן: אני אשלים לכם, אני יודע שנוהלה שיחה בעבר, שזהבה ישבה עם כל וועד ההורים המרכזי אבל השתנה הוועד והתחלף ונפתחה שנה חדשה ויש הרבה הורים מתנדבים חדשים וגם צריך לשמוע את הרוח שלהם ולפחות לקחת אותם ברמה של שיתוף. אמרת ששיתפת את בני המשפחה שלך, הכי ראוי כדי לשמוע, קודם כל נשמע את האנשים שאמורים לקבל את השירות הזה, אז פעם אחת פנינו לארגון וועד ההורים המרכזי ופעם שניה היה סקר ופעם שלישית, סליחה שאני אומר, אנחנו צריכים להסתכל גם במשולש הזה על אשל הנשיא, אשל הנשיא, רגע שניה, יכול להיות שהוא לא ייסגר. אבל אשל הנשיא ברגע שאנחנו נקבל את החלטתה, אם היא תתקבל ברוב, יקבלו החלטות גם לגבי הילדים שלנו וצריך לראות מה המשמעות לגבי הילדים שלנו ומה קורה עם ילדים שמגיעים בכיתה י', איזה תוכנית יש להם? איזה מסלולים יש להם? י' זה כבר שלב מאוחר שילדים כבר בחרו מסלולים וילמדו שם ילדים אחרים במקום הילדים שלנו מכיתה ז' ועד כיתה י' ואני לא בטוח שיהיה סדרי עדיפויות לילדים שלנו, האם יש הסכם מולם? מנהלים איתם איזה שיח שברור לנו מה תהיה התוכנית?

גב' ברוריה אליעז: דווקא על זה מנהל המחוז ענה.

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה, אני רוצה לסיים. כשאני אקבל תשובות על הדברים האלה, אני הולך עם הרוב, גם אם לא אסכים אתכם, אני הולך עם הרוב. אבל לפני שיש את התשובות האלה אני אומר לכם, זה לא ראוי בעיניי.

מר יוסי ניסן: כן, ברוריה, את רוצה לענות? רגע שניה.

מר שלומי שטרית: קודם כל תנו לחברי המועצה בבקשה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לציין שמנהל המחוז דווקא התייחס אליה, הוא דיבר על זה שכששאלו אותו על הפחד מפני מגמות שכמה הרשות תוכל לתקצב, אז בקשר לזה הוא ענה שזה גם עונה לך שהנושא של מגמות הוא לא זה שיהיה מתווה עיקרי של המשרד, העובדה שכבר הולכים לעניין של השארת המתמטיקה והאנגלית כמקצועות נלמדים בנפרד ושאר המקצועות: אזרחות, ספרות, תנ"ך וכולי, הולכים להיות מעין מרכיבים הטרוגוניים שיכתבו ע"י עבודות. כל הנטייה היא לחשיבה אינטרדיסציפלינרית ולא העניין של-

עו"ד קובי נודלמן: אני לא מדבר על פה ברוריה, אני מדבר על שם.

גב' ברוריה אליעז: אני מדברת על מה שיהיה במשרד החינוך, למה המטה הולך, למה המשרד הולך ולכן, בסדר, אדרבא, אתה-

עו"ד קובי נודלמן: אז אדרבא, אנחנו לא יודעים.

גב' ברוריה אליעז: לא, אדרבא, לא צריך לקבוע שיש חשש, לא, לא צריך לקבוע שיש חשש מפני המעבר ל-י. הם ילמדו ב-ז', ח' ו-ט' מה שכל המדינה דורשת ב-ז'-ט', חוץ ממה שאנחנו כישוב יכולים לתת את הערך המוסף לילדים שלנו. מה עוד, שאנחנו כישוב נתן את הערך המוסף של האינטגרציה בין הפורמלי לבלתי פורמלי, הכל באותו ישוב, היום אין לנו את זה. הבלתי פורמלי שלנו קשה לו מאוד להתבטא באינטגרציה מול ילדים שהם רחוקים מאיתנו.

עו"ד קובי נודלמן: לצערי התוכניות שלנו לא פוגשות בהלימה בדרך כלל את מה שקורה באשל הנשיא, אנחנו פוגשים דברים אחרים פערים אחרים.

גב' ברוריה אליעז: אבל זה לא שייך, זה לא שייך למה שיהיה כאשר ז'-ט', כל הארץ תעבוד כך.

מר יוסי ניסן: נו, איפה הם?

מר שלומי שטרית: נו, דברי עדי.

גב' ברוריה אליעז: אותי מנהל המחוז שכנע יותר משכנע שבאתי כבר, באמת.

גב' עדי זנד: ברוריה, אפשר להתייחס רגע?

גב' ברוריה אליעז: אני לא נותנת רשות דיבור, זה יוסי.

גב' עדי זנד: אני רוצה להתייחס רגע לבית הספר היסודי. אני חושבת שבית הספר היסודי שלנו גדול מאוד מאוד היום בלי שום קני מידה, בלי שום פרופורציה למה שצריכים ילדים בגילאים הצעירים ואני לא אומרת על כן או על לא לחטיבה, אבל אני אומרת מה קודם, הקודם שלנו חייב להיות בית ספר יסודי-

גב' ברוריה אליעז: שלושים ילדים-

גב' עדי זנד: רגע ברוריה, אני מדברת עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: את מדברת אבל את יודעת שלא נותנים, מנהל המחוז אמר לך-

גב' עדי זנד: ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: עד שלא יגידו ל-930 ילדים: "לא תקבלו יסודי".

גב' עדי זנד: ברוריה, בית ספר יסודי זה פועל יוצא, סליחה, אני אגיד את זה אחרת. מה ייתן משרד החינוך לרשות מקומית, תלוי במה ישקיע ראש המועצה את מאמציו בלשכנע.

מר יוסי ניסן: מה את אומרת? שינוי סדרי עולם.

גב' עדי זנד: מה לעשות? אתה רואה יש מקומות-

מר יוסי ניסן: אין קריטריונים, אין כלום, רק-

גב' עדי זנד: יש מקומות שבהם אני משנה-, אולי לא אצלך אבל יש מקומות. בכל מקרה, אני חושבת שעל סדר היום שלנו צריך לשבת קודם כל העניין של הילדים הצעירים שלנו, ילדי אי-וי, שבית הספר הזה לא מתאים לכמות הזאת של התלמידים, למענה הפרסונאלי שצריך לתת לכל ילד והדיפרנציאליות לכל השאר, אני חושבת שאנחנו מחזיקים פה משהו שהוא לא פרופורציונלי ולא הגיוני כאשר אנחנו מדברים על ישוב עם איכות חיים, מי מאיתנו מוכן במקום העבודה, כשאני מדברת על ההורים, לא, אני מצטערת, ראש המועצה לא מקשיב לי.

מר יוסי ניסן: אני מקשיב לכל מילה שלך.

גב' עדי זנד: אני אומרת ששוב, בסדרי הקדימויות שלנו וגם כמועצה במקום שאנחנו נוכל להשקיע, הרי בסופו של דבר גם כשמתקצבים בית ספר, יש את חלק הרשות שצריך להשקיע ואנחנו כן, שמענו קודם, אנחנו לא מועצה עתירת משאבים ולכן אם נצטרך להשקיע אז נשקיע ממה שיהיה לנו ואז. השאלה תהיה במה להשקיע. בבית ספר יסודי או להשקיע בחטיבת הביניים החדשה? ואני חושבת שבית ספר יסודי קודם לחטיבת ביניים, המצב באשל הנשיא לא כל כך גרוע-

גב' ברוריה אליעז: יש דבר אחד- איך את יודעת? אנחנו,

מר יוסי ניסן: מה הקשר שלך לאשל הנשיא? איך מצביעים נגד? בואו נלמד איך מצביעים נגד.

גב' עדי זנד: אתה יכול בבקשה כראש מועצה להתנהג בנימוס לאנשים שיושבים מסביב לשולחן, ערב שלם ישבתי ושתקתי, ערב שלם נתתי לך לדבר שטויות מכאן ועד הודעה חדשה, עכשיו, עכשיו אתה תקשיב ואתה יודע מה? אם מדברים מקצועית, אז אני שמה אותך בכיס הקטן בנושאים של חינוך, אז אל תדבר איתי על חינוך.

מר יוסי ניסן: אבל בינתיים את אומרת דברים לא לעניין.

גב' עדי זנד: באמת?

מר יוסי ניסן: כבר שני דברים שהם לא לעניין.

גב' עדי זנד: מה אתה אומר?

מר יוסי ניסן: שני דברים שהם לא לעניין, לא מבוססים על ידע, לא מבוססים על ניסיון ולא על כלום.

גב' עדי זנד: אז על הניסיון שלך זה מבוסס?

מר יוסי ניסן: בוודאי.

גב' עדי זנד: ועל הידע שלך זה מבוסס, אז כל הידע שלי בנושא של חינוך הוא קצת יותר משלך, בית ספר יסודי אופטימלי בין 300-500 תלמידים, אופטימלי, זה המספר, לא המצאתי אותו, לא אני יצרתי אותו. אפשר לראות מכל המחקרים שבעולם. הדבר השני, אשל הנשיא נחשב גם היום לאחד מבתי הספר המובילים במדינת ישראל כולל במגוון התוכניות שלו, אני יודעת שאנחנו מאוד ביקורתיים, רגע שניה לא להפריע לי. אנחנו רוצים לילדים שלנו את הפלוס פלוס ומותר לנו וזה בסדר גמור, אבל כשאני שמה על כף המאזניים את העניין של בית הספר היסודי עם ילדים צעירים מאוד שצריכים להיות בדחיסות כזאת, בכמות כזאת של ילדים, אני חושבת שבעדיפות שלנו וגם ביכולת שלנו כמועצה לתת מענה למשאבים, תוספת משאבים, אני חושבת שהקדימות של בית ספר יסודי צריכה לעמוד לפני ותפקידו של ראש המועצה ללכת לדרוש את זה ממשרד החינוך ולהשפיע על משרד החינוך לתת לנו את מה שאנחנו צריכים ולא את מה שמשרד החינוך רוצה לתת לנו. עכשיו סיימתי ואתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: אני רוצה להשיב, רגע, רגע תני לי להשיב, שניה.

גב' עדי זנד: אני כן יודעת קצת משהו על נושא של מערכות חינוך. כולל אשל הנשיא, כולל להבנים.

מר יוסי ניסן: אז אני אומר לך שאת לא מתבססת על נתונים, לא את לא מתבססת על נתונים כי את לא מכירה אותם, מה ממוצע הבגרות באשל בשנה האחרונה?

גב' עדי זנד: לא, אני לא חושבת שזה-

מר יוסי ניסן: אז את לא מכירה, אז את לא יודעת, תני לי רגע לענות, שניה. אני לא הפרעתני-

גב' עדי זנד: איזה אחוזי בגרות מלאה יש לתלמידי להבים? אתה יודע?

מר יוסי ניסן: כן, בוודאי שאני יודע.

גב' עדי זנד: נו, כמה?

מר יוסי ניסן: אני גם אענה, רגע-

** מדברים ביחד.*

מר יוסי ניסן: אני שמעתי את זה לפני שבועיים ואני יודע, עזבי זה לא לשולחן הזה-

גב' עדי זנד: לא תענה לי.

מר יוסי ניסן: אחרי הישיבה אני אגיד לך-

גב' עדי זנד: עכשיו תענה לי.

גב' ברוריה אליעז: לפני שבועיים הוא שמע-

מר יוסי ניסן: זה נכון.

** מדברים ביחד.*

פרופ' מתי ליפשיץ: זה מאוד לגיטימי שכל אחד יביע את דעתו ונשמע לכל אחד ואני מאוד דרום קוריאנה, אחרי שכל אחד יביע את דעתו ואנחנו מקשיבים מה יותר חשוב לו, מה פחות חשוב לו נעמיד את הנושא להצבעה.

מר יוסי ניסן: ככה, בנושא של בית ספר יסודי, גם אני חושב שצריך לפתוח פה בית ספר יסודי, גם מנהלת החינוך חושבת שצריך לפתוח פה בית ספר יסודי, נסענו לירושלים ביחד לממונה על הבינוי בירושלים, עלינו למשרדים, הצגנו את כל הנתונים, ביקשנו גם לתת קדימות על הדבר הזה, אמרו לנו: "תקשיבו משרד החינוך עובד ע"פ קריטריונים", יש להם מאתיים בקשות ובכל שנה הם ממנים 20 בתי ספר, ככה זה עובד, ובסופו של דבר הנתונים שלהם אומרים שבית הספר הנוכחי, יש לו יותר כיתות ממה שיש כרגע והוא בנוי לקלוט

נוצר על ידי **SUMIT.**

עוד כמאה תלמידים על המצב הנוכחי. לכן, הם יתקצבו מקום שאין בו את המקום הזה שיש לנו, ככה זה עובד במשרד החינוך. אזה כשאת אומרת "ראש הרשות לא משקיע..." זה דבר שלא מבוסס על כלום, אין לך שום ידע, שום ניסיון בעניין הזה, אולי יש לך יותר ידע מ, את יודעת מה, מנהלת מחלקת החינוך שעבדה כל החיים שלה בתחום הזה, יודעת לא פחות ממך. והיא תגיד גם את דבריה, עוד מעט היא תגיד את דבריה, עכשיו למצוא דרך למה לא להצביע עבור הדבר הזה בגלל שאין בית ספר יסודי, זה כמו להגיד: "עכשיו יש חושך בחוץ, אני מצביעה נגד". זה בדיוק אותו דבר, אבל אין שום בעיה.

* מדברים ביחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי, מי שרוצה להצביע נגד שיצביע נגד.

מר שלומי שטרית: בוא נמשיך את השיבה, יוסי, בואו נשמע את רונית.

גב' רונית דמרי עייאש: אני רוצה כמה דברים, אחד, בישיבת ראש המחוז שהיה פה התחייבו להציג לנו נתונים בצורה סדורה, היה פה, יש פרוטוקול לשיבה הזאת, מוקלט ידוע, כלומר אפשר, מי שפותח אותו וקורא אותו צריך היה לקבל את נושא הכדאיות הכלכלית ולשתף אותנו. צריך היה לעשות סקר ברור בתוך הישוב ולשתף אותנו, צריך היה לדון עם הוועדים מספר פעמים, לעלות את הדברים לסדר, להביא אותם אל הדיון הזה ולא בהיחבא, שאנחנו מקבלים את הזימון, אני צריכה לעדכן את יו"ר וועד ההורים שיש ישיבה בנושא, זה דברים שהיינו צריכים לקבל ועוד הרבה דברים אחרים שכתובים בפרוטוקול, אחד. ולא קיבלנו אנחנו כאלה ש-, מתי אומר עכשיו להצביע? כתוב פה: "עתידי על הסדר, עתידי מסגרות", זה לא נושא להצבעה, בפרוטוקול או בהזמנה שנשלחה כרגע, זה אחד בעניין הפשוט הסמנטי, חומר לא התקבל. שתיים, בדיוק כמו שעשה מתי, גם אני עשיתי, יש לי היום, איך אומרים, שני ילדים בוגרים, אחד חייל בדובר צה"ל אחרי שהיה כמה שנים טובות באשל הנשיא במגמת קולנוע, כי רק שם יכולים לקבל כאלה איכויות, שני השתחרר מהצבא, חברים, מפה ועד הודו בתוך הבית, חברים שיחה פשוטה עם כל אחד מהילדים שמבקרים אצלי בבית בעניין הזה, ה-"לא" הוא מוחלט.

מר שלומי שטרית: נכון.

גב' רונית דמרי עייאש: אני מאוד מתפלאת, באמת אישית, אני מאוד מתפלאת-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בסדר שילדיך חושבים אחרת מילדיי-

גב' רונית דמרי עייאש: ברור, ברור.

* מדברים ביחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לחלוטין בסדר.

גב' רונית דמרי עייאש: זה בסדר, אבל אני רק אומרת, שעם הרבה כבוד לצד שאתה מציג כבעד, זה ממש לא מייצג-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוכש כבוד לילדיי.

גב' רונית דמרי עייאש: אני רוכשת כבוד באותה מידה, בדיוק זה באותה מידה ודעה אחרת ב-180 אצלי.

פרופ' מתי ליפשיץ: מאה אחוז, אני מאוד מכבד את הדעה שלהם.

גב' רונית דמרי עייאש: בקיצור, אז לקחת סטטיסטיקה ביתית פנימית, אינה מייצגת ישוב.

** מדברים ביחד.*

מר שלומי שטרית: חברה, תנו לרונית לסיים.

גב' רונית דמרי עייאש: בקיצור, אני לא חושבת בשום צורה בדרך שהנושא הזה יכול בכלל לבוא להצבעה כשאנחנו לא קיבלנו אפילו לא נתון אחד מדיון. אני ציפיתי-

מר יוסי ניסן: היה בדיון הזה, בדיון הזה היה סקר? אני שואל אותך, כן? תעני לי.

גב' רונית דמרי עייאש: קיוויתי שלישיבה הזאת, ככה קיוויתי, שלישיבה הזאת לפחות יובאו הנתונים שהובטח לנו, ישותפו יבואו וישימו, אני אשת כספים, לא מביאים לזה, בדקתי וזה יהיה אפס.

מר יוסי ניסן: מה זה משנה? גם אם תביא לה את כל הנתונים היא תצביע בעד? מה זה משנה?

גב' רונית דמרי עייאש: לא נתתם שום דבר שקידם אותנו, כהוא זה מהדיון הקודם, כלום ושום דבר, איך יכול להיות שככה אתה רוצה שמועצה תקבל החלטה על שינוי משמעותי באופי השוק? איך ראש מועצה לא מסוגל להבין שלהתחבא בתוך הבור של עצמו לא לוקח אותנו לשום מקום קדימה, כי אתה רוצה הצלחת בחירות, לשים אבן פינה בשנה האחרונה? זה המדד שלך?

מר יוסי ניסן: זה מה שמפריע לך, זה בדיוק מה שמפריע לך. בדיוק מה שאתי אמר עליי ועלייך עכשיו.

גב' רונית דמרי עייאש: זאת הבעיה, שאתה חושב בקטן, זאת הבעיה שלך.

** מדברים ביחד.*

מר שלומי שטרית: אני קודם כל רוצה להגיד, ראשית יוסי אתה כשהתמודדת לבחירות, מתי תקשיב טוב, כשהוא התמודד לבחירות הוא היה נגד חטיבת בנינים, אוקיי?

מר יוסי ניסן: אני הייתי נגד חטיבת בנינים?

מר שלומי שטרית: אתה היית נגד חטיבת ביניים.

מר יוסי ניסן: מתי זה היה בכלל? איפה היית בכלל?

מר שלומי שטרית: אתה היית נגד חטיבת ביניים.

מר יוסי ניסן: אני הייתי נגד? דיברתי על זה בכל חוג בית שאנחנו בעד. בחוגי הבית, הנה ברוריה פה.

גב' ברוריה אליעז: זה לא אמת.

מר שלומי שטרית: אתם מפריעים לדבר, לא משנה. אני חושב שהכי נכון והכי הגון, אנחנו אוטוטו בחירות, עוד שנה, אני חושב שצריך להשאיר את זה לראש המועצה הבא, לקבל את ההחלטות האלה מכיוון שלא נעשתה פה עבודה, מכיוון שאנחנו רדפנו אחרי הישיבה הזאת שנה ואתה רדפת אחרי הישיבה הזאת שנה בכדי שתתקיים ישיבה וגם כשאנחנו מגיעים לפה לא נעשתה עבודה. עכשיו אני רוצה לספר לכם, אצלי בבית, רונית יכולה לספר, בנותיי הן בין המובילות בגאווה בחינוך בלהבים, שלושתן, שלושת הבנות, והבנות שלי אמרו לי: "אבא, תלחם בכל הכוח שלך שלא תהיה פה חטיבת ביניים, הדבר היחיד שיש לנו לצאת מהישוב הזה מהיום שנולדנו זה לצאת לאשל הנשיא, אתה רוצה לסגור אותנו פה עד י"ב? אנחנו לא רוצים אנחנו רוצים לצאת מפה, אנחנו, כיף לנו שם, אין בית ספר כזה, אנחנו חולבים, אנחנו אוהבים, אתה ראית את הציונים שלנו ולאן הגענו", ובאמת בנותיי הגיעו למחוזות שאני מאחל לכל אחד מהילדים של האנשים שיושבים פה שיגיעו אליהם. והם כולם מגיעים אליי הביתה ויושבים אצלי בבית ואני שואל אותם שהם 70-80 ילדים בוגרים, ואני שואל אותם ואני מעלה את זה לדיון, כולם רוצים את אשל הנשיא, אל תעשו את העוול הזה לילדים, אל תעשו. לכן-

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תעשו עוול לילדים שאתה מכיר.

מר שלומי שטרית: אבל אני לא יודע אם אתה נתת לילדים שלך את הנתון הזה שהם יישארו פה כל החיים שלהם, מגיל אפס עד גיל 18, סגורים פה.

גב' ברוריה אליעז: סגורים. בבית הכלא של להבים.

מר שלומי שטרית: לכן, אני מתנגד, אני מתנגד לזה ותודה רבה לכם.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי אז אני רוצה לענות לך על זה, מונח פה פרטוקול לפניי, שבמקרה על הדברים שאתה אומר שלומי-

מר שלומי שטרית: כן, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה אומר שלפני כמה שנים, יוסי היה לו דעה אחרת ועכשיו דעה אחרת, זה לא משנה, אתה נתת את המשפט הבא, היית בעד חטיבת ביניים וכתבת שאין חטיבת ביניים, אז היה דיון על יערות, על הטיילת, אתה אמרת, זה רשום-

מר שלומי שטרית: נו.

פרופ' מתי ליפשיץ: "אין חטיבת ביניים אז הולכים לעשות יערות?"

מר שלומי שטרית: אז התבלבלתי.

** מדברים ביחד.*

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה יכול להתבלבל ראש המועצה יכול להתבלבל. גם אי אפשר למחוק את זה כי זה אלקטרוני.

מר שלומי שטרית: הכל בסדר מתי, אנחנו פוליטיקאים וגם אתה הפכת להיות פוליטיקאי-

** מדברים ביחד.*

מר שלומי שטרית: אבל לפחות בואו נדאג לילדים שלנו פה, צריך לעשות עבודת סקר טובה-

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, זה כתוב בשחור על גבי לבן ולא בצבע.

מר שלומי שטרית: אני אחדש לך, אתה יודע כמה דברים אמרתי ולא קיימתי? בוא אני אחדש לך.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברצינות?

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא הייתי מתגאה בזה.

מר יוסי ניסן: סיימת שלומי? ברוריה.

** מדברים ביחד.*

גב' ברוריה אליעז: אני עניתי ואני שוב חוזרת ואומרת, אני ראיתי מתחילת דרכי כאן, את הצורך בחטיבת ביניים. מאוד שמחתי לראות כאשר זה אושר, ההרשאה הראשונה של 18.5 מיליון, אני לא הייתי מצויה בזה שמיד צריך להעלות לזה תב"ר, כי אני חברת מועצה חדשה ואילו הייתי כן מצויה בזה-

מר יוסי ניסן: ככה זה עובד בכל רשות.

גב' ברוריה אליעז: היו מאירים את עיניי שמיד צריך להעביר על זה תב"ר, זה מזמן כבר היה מאושר משום שאז הקולות שהיום מדברים "לא", דיברו "הן" ובאיזשהו שלב שלא נגיד מתי, העניין התהפך והסיבות גם אם הזמן שזה התהפך. עכשיו, אני רוצה לדבר עניינית על הנושא של הפלוסים של חטיבת הביניים שתקום, באשר הובטח לנו, יש לנו את מנהל המחוז עכשיו, הזה, שהבטיח ויש לנו 23.5 מיליון שקל לחטיבת ביניים צומחת, אפשרות לצמיחה ירוקה, חדשנית שבכל הארץ אי אפשר לספור את זה אפילו על שתי ידיים, זה פחות מעשרה מוסדות כאלה בכל הארץ. כשזוכים בדבר שכזה, כמי שכל חייה הייתה בחינוך וניהלתי בית ספר תיכון עם חטיבת ביניים ופקחתי על כל בתי הספר, לא כל, אבל בתי הספר התיכוניים מאשדוד ועד אילת לאורך עשור וחצי, זה חלום של כל מנהל בית ספר, זה חלום של כל רשות מקומית, לקחת מתנה כזאת כמו מעשרות מיליונים למשהו חדשני שהארכיטקט שבנה את בתי הספר החדשניים כבר שנבנו ולמד גם לקחים מתוכם, תכנן לנו אותו, יש כבר את התוכנית. אפשר כמובן לשנות, הוא עשה את זה עם אפשרויות שינויים ככל שצריך בתוך המערכת הפדגוגית וזה אפשרי, מי הולך ומוותר על דבר שכזה, כאשר אנחנו הולכים להיות עד שלוש השנים הבאות, צפי של 1,000 ילדים עם כל הסכנה של הסעתם על הכבישים הלוך ושוב, שריפה כבר הייתה ואני לא רוצה להתבדות סטטיסטית מה זה אומר שאנחנו כך עושים. שלא לדבר על כך שמנהל המחוז הזה מוכן פדגוגית לתת את כל המשאבים של הצמחת בית ספר בתוך בית ספר. הוא רוצה כבר מתוך בית הספר היסודי להצמיח את החטיבה, לתת, להביא מי שירכוז לתוך כיתות ו' את מי שאמור להתחיל ולעבור איתם ל-

מר יוסי ניסן: גם מנהל בהקמה.

גב' ברוריה אליעז: כן, כיתות ז', בתי ספר בהקמה-

** מדברים ביחד.*

גב' ברוריה אליעז: סליחה, אני מבקשת סליחה משלושתכם, אני הייתי באמצע, אני תכף אומרת את סוף המשפט כי ניתנה לי האפשרות כרגע לדבר ואני בעצם מסכמת. ואז לעשות השתלמויות לתוך המורים של כיתות ו', שאולי חלקם ילכו איתנו, לעשות השתלמויות אחר כך מיוחדות לבית הספר החדשני. הוא מוכן לתת מנהל המחוז, את כל הדברים האלה מכספו, מכספי הטבות-

עו"ד קובי נודלמן: את מציירת פה תמונה ורודה מאוד שלא קשורה למציאות-

גב' ברוריה אליעז: סליחה, אני אומרת בדיוק מה שנאמר.

עו"ד קובי נודלמן: כולנו היינו פה ושמענו אותו, יש דברים שכן ודברים שלא, לא לצייר פה תמונה ורודה, המועצה מחכה להרשאה גדולה מאוד עם פתיחת בית הספר הזה, ולנו אין.

גב' ברוריה אליעז: אתה תפסיק לצעוק ואני אמשך-

עו"ד קובי נודלמן: אבל זה לא הגיוני יוסי, אני לא באתי לישיבה להרצאה, שמעתי את מנהל המחוז מדבר על דברים אחרים לגמרי.

גב' ברוריה אליעז: מנהל המחוז-

עו"ד קובי נודלמן: זאת לא תמונה כזאת ורודה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להביא לידיעת החברים, שכשיוסי ואני ישבנו אצל מנהל המחוז וגם זהבה, אני מאוד חזרתי והדגשתי את הדברים האלה. זה בהתחלה, אלה הדברים שהוא אמר, תלכו עם בית ספר בהקמה, אחר כך, ואז כאשר כאן נוצר מה שנוצר והוא דיבר על הדברים שהעלו, שזה רנטבילי או לא ואז הוא דיבר על 90 ילדים שזה רנטבילי ואז הוא דיבר על זה שזה עשרת אלפים ילדים להסעה אני הזכרתי לו, סליחה, אני מדברת עכשיו. אני הזכרתי לו וזה כתוב בתוך הפרוטוקול: "אדוני, תודה רבה שאתה אומר את כל הדברים שאתה אמרת אבל אני מבקשת שכשהייתה לנו ישיבה אתה הבטחת שתעזור לנו במציאת מנהל נכון, בהדרכות, בהשתלמויות", בקיצור כל מה שאתה מנסה לצעוק אני אומרת בשקט, כל מה שאמרתי נכון, אני מוכנה בהן צדק לחתום על זה ואני לא צריכה לעשות את זה כי זה כתוב ומנהל המחוז אם ירצו לדבר איתו יחזור על דבריו. כמובן שעיקר הדברים הוא שמי שמאמין באיחוד החלק הפורמאלי והבלתי פורמאלי, שכרגע הילדים שלנו לא היה להם אותם, זאת ההזדמנות הנהדרת, שמענו על זה הרצאות כשאמרנו "למה זה נדחה ממרץ עד היום?", זה נדחה כי שמענו הרצאות של מומחים, הלכנו לבתי ספר ללמוד, גם למדנו הלכה למעשה דברים שכבר עכשיו מופעלים בבית הספר היסודי, ישבנו וועדות החינוך היסודי והעל יסודי ביחד ומבחינת מתי, הוא יודע שאני אמרתי לו שהכל כבר מוכן באפריל, שם הייתי חולה במרץ ולכן זה נדחה לאפריל. ומבחינתנו הכל היה מוכן כבר באפריל, לא במרץ בגלל שחליתי אבל באפריל. זה היה מוכן גם במרץ אבל לא יכולתי לבוא פיזית. ואחר כך זה הלך ונדחה וכולי כי אמרו שנשמע עוד, אז שמענו גם את מנהל המחוז, אחרי ששמענו את מנהל המחוז זה נמשך עוד כי בדקנו כלכלית רנטבילית עם רואה החשבון וכולי.

גב' רונית דמרי עייאש: אפשר לקבל את הפיסה הזאת?

גב' ברוריה אליעז: ולכן, אני אסיים בזאת ואומר שהעניין של האפשרות הזאת, שכבר לא עומדת בפתחינו יותר מאשר החודשיים הקרובים, מבחינת הכספים, המנהל המחוז אמר גם את זה, שתצעקו כמה שאתם רוצים, אבל זה מה שהוא אמר ותבדקו בפרוטוקול-

מר שלומי שטרית: אוקיי, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: זה יילקח מכם, לא בטוח בכלל שזה יוחזר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה משהו אחד.

מר יוסי ניסן: עפר, כן.

פרופ' עפר לוי: אוקיי, אז קודם כל לי יש שני ילדים שלומדים באשל וזה עשה להם מאוד טוב גם לצאת מהישוב, בהחלט יש לנו ניסיון טוב. ואני יכול להבין שיש דעות חלוקות ושיש כאלו שזה מעורר אצלם חשש של שינוי הקיים ואני יודע שיש יותר ביטחון בלהמשיך עם מה שרגילים. אני גם רואה יתרונות בלצאת החוצה, אבל אני חושב שבסופו של דבר הישוב גדל וזה בלתי נמנע שישוב בסדר גודל של להבים וזה לא סביר שלא תהיה פה מסגרת לימודים אחרי יסודי וזה משהו שבמוקדם או במאוחר נגיע אליו ואנחנו כבר בשלב, לדעתי, שזה יהיה מוקדם. אי אפשר להתעלם מהעובדה שיש לנו כרגע את התקציב, תקציב גדול לבית ספר חדשני, שלהבנתי מדובר גם בבית ספר בשטח יותר גדול, יותר חללים. ביקרנו גם, יצא לי לבקר יחד עם ברוריה, חברי וועדת חינוך, וזהבה בבתי ספר דומים וזה לא שהכסף צריך לקבוע לנו לגבי להחליט לגבי החינוך של הילדים, אבל זה משהו שאי אפשר לבטל אותו ולהתעלם ממנו וזה הזדמנות לבנות פה משהו מפואר, שזה יהיה גם לעתיד של הישוב. כל הטיעונים שצריך בית ספר יסודי, מסכים, אבל אין קשר, אני יודע שבכל שנה נעשים הרבה מאמצים, במיוחד גם של מחלקת חינוך, לעשות חיזוי לגבי מספר הילדים בשנים הבאות וגם שהחיזויים באמת בסוף התבררו כאופטימיים, לא מאשרים ואנחנו לא קרובים לשם אפילו. וזה לא שכמו שמנסים להציג, שאנחנו יכולים בית ספר יסודי אבל מעדיפים חטיבת ביניים, זה לא המצב וזה לא בא הדבר אחד על חשבון השני. ובעיניי זה דבר נכון ומתבקש לישב כמו שלנו, כמו שיש בעומר, כמו שיש במיתר וגם עם הדינמיקה והצפי לגידול נוסף, שיהיה לנו בית ספר, יש, גם, ברור לי אגב שבנושא של "מה יהיה אחרי חטיבות", סליחה- מגמות, דבר שצריך לתת עליו את הדעת, אבל גם צריך, יש לנו ארבע שנים, ארבע שנים, אני לא יודע אם תהיה אפשרות שנתרחב לתיכון, כרגע מדובר בחטיבת ביניים, אבל יש הרבה זמן גם לחשוב ולתכנן ולדאוג שיהיה את הפתרון הכי טוב עבור הילדים שלנו. אז זה לא שעכשיו שנה הבאה כבר אין מגמות ואני גם מאוד מאוד סומך על זהבה שזכינו בה ואני יודע כמה היא מעורבת וכמה היא משקיעה ואני חושב שזאת גם הזדמנות, שנעשה את המהלך הזה כשזהבה כאן, אני מאוד סומך על ברוריה שעוסקת בזה מהיום הראשון, כמעט, בקדנציה הזאת ואני לגמרי בעד, אני חושב שזה הדבר הנכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רציתי לבקש, יושבת פה מנהלת מחלקת החינוך וכל מילה שניה של כל אחד מחברי המועצה, כמה טוב ואני מצטרף לחברי המועצה, אז בואו נשמע כמה מילים מזהבה, למרות מה ששמענו עד עכשיו.

גב' זהבה הראל: אז לא, אני אעשה את זה ממש בקצרה. אני אגיד, אני אגיד ככה, אין לי ספק שהמהלך, אין לי ספק שהמהלך של הקמת חטיבת ביניים לישב להבים זה מהלך טוב, חינוכי עבור הילדים שלנו. ויש, הבאתי חלק מהנימוקים בפעם הקודמת, זה היה בזמן נכון ובינתיים עשינו, צר לי שנאמר שלא נעשתה עבודה, נעשה-

*** מדברות ביחד.**

גב' זהבה הראל: לא רגע שניה, דקה, אני אגיד, אין לי ספק מהרבה מאוד היבטים: אחד, אנחנו צריכים להשתייך למחוז דרום ולא למנהל חינוך התיישבותי, ההשתייכות שלנו למנהל חינוך התיישבותי, מניסיון, הם לא הבית שלנו, הם לא נותנים לנו את מה שאנחנו צריכים ומחוז דרום זה הבית שלנו- כל בקשה שהגשנו

למחוז קיבלנו, אני רציתי שנקים כיתה קטנה באשל הנשיא לאוכלוסייה מאתגרת שלנו, שאנחנו צריכים, אחרי הרבה מאוד חיזורים אחר המנהל לחינוך התיישבותי הוא לא ספר אותנו, זה לגבי איזה בית אנחנו רוצים להיות. אין לי ספק שהעובדה שהבית הספר יהיה שלנו, תחת אחריותנו, שאנחנו הבעלים של בית הספר, שאנחנו מחליטים איזה מגמות, איזה תוכניות חינוכיות וזה בשליטה שלנו, של אנשי המקצוע, שלנו ככה זה צריך להיות. אני מעורבת מאוד באשל הנשיא, אני לא יודעת אם אתם יודעים, אני מבקרת שם, אני בפגישות עם הנהלה, אני בפגישות עם מנהלת בית הספר, אני לא, לא תשמעו ממני מילה רעה על אשל הנשיא, אני לא אעשה את זה, הילדים שלנו שם וגם אני, התפיסה שלי היא תפיסה ערכית, בור ששתית ממנו מים, אל תזרוק בו אבן, יש דברים לפה ויש דברים לשם אבל אני חושבת שאנחנו נמצאים בעידן שאנחנו צריכים להקים בית ספר אחר, בית ספר שהוא מתאים-, בית ספר חדש, בית ספר שהוא מתאים לעידן החדש. אני רוצה לומר למי שדאג לגבי החיבורים, קודם כל, כשחטיבת הביניים נמצאת כאן, היא המעברים של היסודי לחטיבת הביניים ישודרגו. שומה עלינו, חובה עלינו לעשות את החיבור לתיכון שימשיך להיות באשל הנשיא. עכשיו אני אגיד עוד משהו, תראו בסוף הדברים תלויים באנשי מקצוע, ברור שצריך להיות מנהל מצוין ומנהל מחלקת חינוך טוב שידע להוביל את זה ו-

מר שלומי שטרית: ותקציבים-

גב' זהבה הראל: רגע, אני אגיד את התקציבים, אבל תן לי. אז תן לי להתייחס, עכשיו תורי, אני אעשה את זה קצר, מבטיחה. אז ברור שאם לא יהיו אנשים טובים שיובילו את המהלך גם אם יהיה הכי הרבה כסף בעולם, זה לא יעבוד-

גב' ברוריה אליעז: כמו בכל מקום.

גב' זהבה הראל: צריך אנשי מקצוע, אני חייבת להגיד, הקמתי הרבה מוסדות חינוך בבאר שבע, מעולם זה לא לקח כל כך הרבה דיונים וכל כך הרבה חשיבה וכל כך הרבה-

מר שלומי שטרית: שיתוף.

גב' זהבה הראל: יש, רגע, יש המועצה בחרה אנשי מקצוע, המועצה בחרה אנשי מקצוע, אם בחרתם אנשי מקצוע אז צריך לסמוך עליהם שהם מובילים מהלכים אחרי חשיבה מקצועית-

מר שלומי שטרית: אבל גם התושבים בחרו פה וועד הורים וועדת חינוך, הם כולם מתנגדים לזה.

גב' זהבה הראל: שניה, שלומי, שלומי בבקשה-

מר יוסי ניסן: מה אתה אומר כולם? כולם-

גב' זהבה הראל: התקציב של הקמת חטיבת ביניים הוא לא הגיע מהשמיים לישוב הזה, לא הייתי כאן, מישהו כאן במנהיגות ביקש-

מר שלומי שטרית: נכון, כי רצו להפוך את להבים לעיר. בגלל זה,

גב' זהבה הראל: תנו לי, תנו לי, בבקשה תנו לי, רק תנו לי לסיים את דבריי בבקשה, אז אני אומרת המנהיגות המקומית הלכה וביקשה כי היא האמינה שצריך להיות כאן חטיבת ביניים-

מר שלומי שטרית: המנהיגות הקודמת גם עשתה צהרונים, אז מה? אנחנו עצרנו את זה.

גב' זהבה הראל: עכשיו, עכשיו, אין ספק, עדי, עדי. אין ספק שצריך בית ספר יסודי נוסף, אנחנו על זה, אני מנהל תכנון ופיתוח ואנחנו מנסים לקבל, זה לא זה על חשבון זה או זה במקום זה. רוצה להגיד משהו גם על ההיבט התקציבי, אני גם דיברתי על זה שרצפים חינוכיים לא רק בהיבט של היסודי לחטיבה והחטיבה לתיכון, אלא גם בהיבט של פורמאלי, בלתי פורמאלי, אני אומרת לכם, יש הרבה מאוד יוזמות לפתח במערך הבלתי פורמאלי לבני הנוער שלנו ותהיה כאן עבודה טובה אני מבטיחה. אנחנו עכשיו קיבלנו תקציב להקמת מרכז מצוינות ואנחנו מתכננים הרבה מאוד דברים אבל כל מהלך הוא מאוד קשה, כי האוכלוסייה של בני ובנות הנוער שלנו לא נמצאים כאן. החיבורים הם קשים, הם מורכבים, כל פעם שאנחנו באים לעשות תוכנית ולהציג תוכנית אז אומרים לנו שם: "אבל יש פה גם ילדי זה וילדי זה-"

גב' ברוריה אליעז: הם דואגים לילדי הפנימיה.

גב' זהבה הראל: זה יותר מורכב, אני רוצה לומר עוד דבר לגבי האינטגרציה. כשאני שומעת אותה מאוד חזק, "הילדים שלנו לא יפגשו עם אוכלוסיות אחרות", אני אגיד שני דברים, אחד, האוכלוסייה בלהבים היא אינטגרטיבית, היא הולכת ונעשית יותר ויותר אינטגרטיבית, היא לא הומוגנית, אחד. שתיים, אני גם מסכימה, אני גם מסכימה שהתיכון צריך להיות ב"אשל הנשיא", זאת אומרת הילדים הצעירים אצלנו מכיתה ז' עד כיתה ט' והתיכון "אשל הנשיא" במעבר לצבא, במעבר לחיים האזרחיים, במעבר לחיים האמיתיים. אז לכן, אני מדברת כרגע לגמרי רק על חטיבת הביניים, מילה על התקציב, כן יש לנו מסמך לגבי, פנינו לפישמן, עשינו את הבדיקה, יש את המסמך הזה, אבל אני אגיד את זה בשפה הכי פשוטה, אם אנחנו רוצים שהבית ספר שלנו יהיה בית ספר טוב, איכותי, מדבר את היום, מדבר עתידית, אין דבר כזה מועצה לא מכניסה יד לכיס, אין דבר כזה-

מר שלומי שטרית: אבל מאיפה? אין. אנחנו יודעים שאין, כמה אפשר להעלות לתושבים את הארנונה? 2,000 שקל העלנו להם כבר.

מר יוסי ניסן: שלומי, נו, מאיפה אתה מביא את זה? וואו.

גב' זהבה הראל: שלומי, עוד משפט וסיימתי בסדר? אני אומרת, כאשר אנחנו מדברים על חטיבת ביניים, ההוצאה היא מצטמצמת מאוד כי המגמות יהיו בחטיבה העליונה ומה שעולה הרבה כסף זה הקמת מגמות ייחודיות. אני סבורה שכשאנחנו נקים את חטיבת הביניים שלנו פה, ההשפעה של זה, ההשפעה שלנו גם על התיכון, תהיה עוד יותר גדולה.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' זהבה הראל: עכשיו, שאלתם אם דיברנו עם "אשל הנשיא", וודאי שדיברנו עם "אשל הנשיא" -

גב' ברוריה אליעז: בלי סוף.

גב' זהבה הראל: הם לא, זה לא, נופל עליהם כרעם ביום בהיר, אבל אני גם אשאל משהו אחר, המנהל לחינוך התיישבותי יודע כבר הרבה זמן שמדברים על להקים חטיבת ביניים -

גב' ברוריה אליעז: פה.

גב' זהבה הראל: כאן בלהבים, אתם חושבים שמישהו מהמנהל לחינוך התיישבותי -

גב' ברוריה אליעז: אף אחד לא פנה.

גב' זהבה הראל: בא לשאול אותנו: "תגידו, איך אתם עושים דבר כזה? בואו נחשוב מה אנחנו עושים אתכם, איך אתם, אתם עלולים לגרום לנזק ל-", שום דבר, אף אחד לא -

עו"ד קובי נודלמן: מתי היה שיח איתם על זה שאנחנו מקימים חטיבה?

גב' זהבה הראל: לא עם המנהל לחינוך התיישבותי -

גב' ברוריה אליעז: עם בית הספר.

גב' זהבה הראל: עם בית הספר -

גב' ברוריה אליעז: לפני שנה, כשהיא באה.

גב' זהבה הראל: נעלם, עכשיו זה אינטרס שלו, לדבר איתנו, זה לא רק אינטרס שלנו לדבר איתם.

מר יוסי ניסן: גם משרד החינוך נותן לנו את ההרשאה -

גב' זהבה הראל: זהו סיימתי.

גב' ברוריה אליעז: כפיר, אתה גם רוצה להגיד משהו? אז רגע כפיר עוד רוצה לומר משהו.

מר כפיר מימון: טוב, קודם כל אני רוצה להגיד שכל החלטה שנקבל פה בטוח תהיה ב, לא החלטה קלה, בלב כבד, בסופו של דבר אנחנו עוסקים לא על משהו אחר אלא על הילדים שלנו, זה גם אנחנו מדברים על זה הרבה זמן, אבל זה לא משהו של היום, אתמול. אני משקף פשוט את מה שהיה מהשיחה עם מנהל המחוז, כתבתי את הדברים וחשוב שזה ירשם כדי שלא אחר כך במציאות יהיה דברים אחרים לגמרי, "אשל הנשיא"

לא ייסגר, בסדר? "אשל הנשיא" אחלה בית ספר, גם אם לא יודע, איזה החלטה תתקבל פה, אז בכל מקרה, אני גם רוצה שהילדים שלי יהיו ב-"אשל הנשיא", אבל גם אם תהיה פה חטיבה אני עוד מעט תראו את התוצאה, מה שאני אומר. אבל חשוב שאשל הנשיא לא ייסגר בעקבות המהלך הזה, שיהיה זכות, אני אומר, אני אומר עוד הפעם, אני משקף את מה שמנהל המחוז אמר, שיהיה לפרוטוקול. שיהיה, שיהיה זכות, בהתחלה, שיהיה זכות בחירה בין אשל ללהבים, שבתשעים ילדים אנחנו מאוזנים פלוס תקורות, בשלושים תלמידים יינתנו השלמות תקציביות כדי שיהיה מגוון ואיכות, לגבי האינטגרציה זה תלוי במנהל או מנהלת בית הספר, שזה משהו מאוד חשוב לכולנו פה. לגבי החו"ד הכלכלית, אמרתם שיש, לא ראינו אבל חבל שלא ראינו-

מר יוסי ניסן: הוא אמר, הוא התייחס המנהל מחוז התייחס-

מר כפיר מימון: לא, אבל אתם עשיתם חו"ד כלכלית-

גב' ברוריה אליעז: נו, בסדר, אז ככל-

מר כפיר מימון: הוא אמר שתשעים ילדים מחזיקים מבחינה כלכלית שכבה-

*** מדברים ביחד.**

מר כפיר מימון: שניה לא, אבל, אני לא יודע אם פספסנו את זה, העניין הוא שגם אם יהיו שלושים תלמידים הם יתנו לנו השלמות תקציביות כדי שיהיה מגוון ואיכות לכמה שנים, אנחנו מדברים רק על חטיבת ביניים בלי תיכון, זה חשוב להבין, זה לא-. למרות שעוד פעם, בגלל המסמך פה אם אני מבין אותו נכון, כתוב "מקיף 24 כיתות חדשני", 24 אני מניח שזה 4 כיתות כפול שש שכבות.

גב' ברוריה אליעז: כן, אבל הוא אמר, אבל אנחנו קיבלנו הרשאה רק על אי ו-ב' וזה חטיבה.

מר כפיר מימון: אוקיי, אז חשוב, אז חשוב שיהיה רק את החטיבה, התהליך הוא בר חזרה, מנהל המחוז אמר, נראה שזה שנה שנתיים, נראה שזה לא זה, זה בר חזרה. אני, אני מאוד כאילו, התחשבתי בדרג המקצועי, בסופו של דבר, אתה יודע, יש לי אג'נדה אבל אני לא איש חינוך, עם כל הכבוד לי. אז גם מנהל המחוז, גם זהבה, הם תומכים נלהבים. סקר, לעניין הסקר, עוד הפעם, יש היגיון בעניין הסקר, לשמוע מה הציבור אומר אבל אני חושב שאם היו עושים סקר על הבית אבות בלהבים אז היה הרוב אומר שלא ואני חושב שאם נשאל אותנו את חברי המועצה, מה דעתנו על הבית אבות נגיד שזה מהלך טוב היה, אז מה זה מלמד? יש תקופות שצריך לגלות מנהיגות, לקחת אחריות, לקבל החלטה ולעמוד מאחוריה ואנחנו לא מבטיחים פה תוצאה, לא מבטיחים פה שזה מאה אחוז הצלחה, אבל אנחנו צריכים ללכת עם מה שאנחנו מאמינים ולהבין שיש במהלך הזה גם סיכון, אבל יש בו גם הרבה מאוד הזדמנויות לעשות באמת משהו חדש, אחר והכל, לא הכל, אבל הרבה מאוד יקום בסוף, כמו שכולם, גם שזהבה אמרה, מי הבן אדם, מי הבן

אדם שיהיה שם, מי הבן אדם שבסוף יוביל את כל הדבר הזה. וזה אף אחד מאיתנו לא יודע, אנחנו רק יכולים לקוות שזה נצליח להביא-

גב' רונית דמרי עייאש: אין לנו מהנדס למועצה, להרים פרויקט בשלב הזה. בואו, צריך לעשות את זה בעיתוי הנכון. אפילו אם אתה אומר את הדברים האלו, כפיר אין לנו את היכולת-

מר יוסי ניסן: זה עוד משהו שאת לא מבינה בו, זה עוד משהו שאת לא מבינה בו.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, בוא נסיים, יוסי בוא נסיים.

מר יוסי ניסן: אתה צודק, אתה צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, תראה, מי שנגד-

מר יוסי ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: שתגיד לו שעכשיו לילה הוא יגיד יום, ומי שבעד בעד, הרי אף אחד לא ישתכנע ממילים של אחרים-

גב' ברוריה אליעז: אז בואו נצביע.

פרופ' מתי ליפשיץ: בדיוק, אני מציע, חיכינו שנה שלמה, שמענו את מנהל המחוז, שמענו דעה בעד ונגד, שמענו את מנהלת מחלקת החינוך, זה הרגע להצביע לקבל הכרעה ואני רוצה להוסיף עוד משפט אחד.

תושבת: אפשר להגיד כמה מילים?

מר יוסי ניסן: כן, כן, כן, יזהר-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להוסיף עוד משפט אחד, המועצה הזו קיבלה קרדיט להיות בקדנציה שלה ע"י, היא נבחרת של הישוב וכפיר הזכיר את זה, צריך מנהיגות, צריך לקבל החלטות ולא צריך להיות עלה נידף ברוח. אנחנו יכולים לשמוע, אבל לקבל את הדעה שלנו זו מנהיגות של מועצה.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מוצא חן בעיני הישוב, מאוד יכול להיות שזה נכון, אנא תחליפו את כולם שנמצאים פה, אבל ברגע ש, זה כמו שהממשלה החליטה להחזיר את מזרח ירושלים, לא בבחירות האלה, אבל אני מתכוון במישור העקרוני, אז מה אם יש כאלה שמתנגדים להחזיר את מזרח ירושלים? הממשלה קיבלה את הלגיטימיות להוביל את העם ולכן אני חושב שמנהיגות זאת הצבעה להכריע ולא לדחות יותר. כאלה שהם נגד הם רוצים לדחות ולדחות.

מר יוסי ניסן: מסכים לגמרי עם כל מילה. כן, יזהר אנחנו איתך.

גב' עדי זנד: מתי אני רק רוצה להגיד משהו שגם אם לא מסכימים עם דעה, זה לא להיות עלה נידף, אני לא חושבת-

** מדברים ביחד.*

פרופ' מתי ליפשיץ: את מכריחה אותי להוסיף עוד משפט שלא רציתי להגיד אותו, עדי, עדי, אני לא רציתי להגיד אותו. כל דבר שיקרה בשנה הנוכחית, גם מבחינתו של יוסי וגם מבחינה של הרבה אנשים שיושבים פה יהיה כל אחד נגד או בעד בהיבט של הבחירות אז אם יוסי מוריד ארנונה שם, אז זה בהיבט של בחירות ואם אתם שתיכן ואני אומר את זה ישירות בפנים, לא תעשו שום מהלך שיקדם, גם אם זה לטובת הישוב, כי זה ייזקף לזכותו של ראש המועצה.

מר יוסי ניסן: מדויק לגמרי, מדויק לגמרי.

** מדברים ביחד.*

פרופ' מתי ליפשיץ: לא למחיאות כפיים אמרתי את זה.

מר יוסי ניסן: זה אני, זה אני.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי, בשלוש שנים לא שמעתי משתיכן תמיכה אחת בהחלטה חיובית, למה? כי זה נגד ראש המועצה.

גב' עדי זנד: ממש לא נכון.

גב' רונית דמרי עניאש: אתה טועה ומטעה.

פרופ' מתי ליפשיץ: הדבר האחרון, את צריכה לדבר אם את רצה לבחירות-

גב' רונית דמרי עניאש: אתה האחרון שתטיף לי אם אני רצה או לא רצה, האחרון שתגיד לי אם הייתי בעד או נגד, האחרון.

** מדברים ביחד.*

מר יוסי ניסן: בואו נכבד את יזהר, בואו נכבד את יזהר.

גב' עדי זנד: אתה אמרת לי משהו, אני רוצה להתייחס לזה, בבקשה. קודם כל, בואו נדבר עובדות, בעובדות היו הרבה הצבעות שאני הצבעתי בעד. היו הצבעות אחרות שאני הצבעתי נגד, רגע-

* מדברים ביחד.

מר יוסי ניסן: מתי הצבעת בעד תקציב? פעם אחת?

גב' עדי זנד: אני? פעמיים.

מר יוסי ניסן: פעם אחת.

* מדברים ביחד.

מר יוסי ניסן: כשאת הבנת שאת לא יכולה להכשיל.

פרופ' מתי ליפשיץ: הדעה של שתיכן ברורה לי.

גב' רונית דמרי עייאש: גם הדעה שלך ברורה לי, מתי.

מר יוסי ניסן: חברים, טוב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם הוא מתקשר אליי אני לא עונה לו-

גב' רונית דמרי עייאש: מתי איזה תמימות איזה-

* מדברים ביחד.

גב' עדי זנד: אני מאוד מכבדת אותך, גם כבן אדם וגם כאיש מקצוע אבל אתה לא יכול לבוא-

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תערבבי פה איש מקצוע, זה לא שייך.

גב' עדי זנד: אני, כשאני מביאה את דעתי כאן, על הנושא הזה של בית הספר, של מערכת החינוך, אני מביאה את דעתי ואני מביאה כן את הידע והניסיון שלי כאשת מקצוע ואני מבקשת שבמקרה הזה תיתן לי לפחות את הקרדיט.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לי בעיה שיש לך דעה אחרת משלי עדי-

גב' עדי זנד: אז תן לי לפחות את הקרדיט הזה ואל תבטל אותי.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא ביטלתי.

גב' עדי זנד: ביטלת.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא ביטלתי.

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: חברים, כן יזהר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אי אפשר קופי פייסט כל הזמן שתיכן יחד, אי אפשר, זה לא נשמע הגיוני.

גב' רונית דמרי עייאש: זאת הפעם השנייה שאנחנו מסכימות-

פרופ' מתי ליפשיץ: כמו שנשמע שהחבר'ה של יוסי כל הזמן קופי פייסט עם יוסי.

גב' רונית דמרי עייאש: מתי תפסיק להטיף לנו, אני לא מטיפה לך על ההצבעות-

מר יוסי ניסן: טוב, יזהר כן אנחנו איתך.

מר יזהר אילון: תודה.

גב' רונית דמרי עייאש: תפסיק עם זה כבר-

מר יוסי ניסן: אני מתנצל על מקודם.

גב' רונית דמרי עייאש: תפסיק עם זה, אל תטיף לי בגיל שלך ואני לא אטיף לך, מספיק.

פרופ' מתי ליפשיץ: רונית, לשמוע אותך זה רק מגמה אחת.

גב' רונית דמרי עייאש: מה לעשות? כי יש לי דעה נגד ההתנהלות-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה בסדר, ככה זה בפוליטיקה-

גב' רונית דמרי עייאש: מה לעשות-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל הפוליטיקה היא לגופו של עניין.

גב' רונית דמרי עייאש: על מי שעומד בראש המועצה, שיודעים תהליכים בצורה, לא סומכת, לא שמה את הילדים שלי-

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: רונית, תודה, תודה, שמענו, שמענו. כן יזהר אנחנו איתך.

מר יזהר אילון: אוקיי, שמי ד"ר יזהר אילון, אני מומחה מדריך בפסיכולוגיה חינוכית, מומחה מדריך-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אתה במקום הנכון.

מר יזהר אילון: מומחה מדריך, פירוש הדבר שהגעתי לשלב העליון של המקצוע, אין מעליי יותר. ראשית כל, אני רוצה להודות לראש המועצה שנתן לי רשות לדבר, להופיע בפני המועצה-

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: יזהר גם היה חבר מועצה, שכחת לציין.

מר יזהר אילון: וגם עשה מאמצים לאפשר לי לדבר. עכשיו לפני שאני מגיע לגופו של עניין, יש פה שתי הערות טכניות שחשוב שאנחנו נדע מהן. ההערה הטכנית הראשונה היא זו, נודע לי עוד לפני שראש המועצה אמר את זה, שמנהל המחוז היה פה ודיבר אל ליבם של חברי המועצה שיסכימו לפתיחת חטיבת ביניים, אז פה יש שתי עובדות שכנראה לא נאמרו שם. אין שום ספק, אין שום ספק, שאם אנחנו יוצאים מ-"אשל הנשיא" המקום הזה ייסגר, כיוון שאחרי כיתה ט' יש כיתה י', אף הורה לא יסכים לשלוח את הילד שלו ל"אשל הנשיא" אחרי כיתה ט' כי גם עכשיו יש הבדלים, ברמה של כיתה ז', אז יהיו הבדלים ברמה של כיתה י', פה יהיה מרד של הורים.

גב' ברוריה אליעז: איזה באמת? נו.

מר יזהר אילון: כל חטיבת ביניים חדשה שקמה עכשיו בארץ היא חטיבת ביניים צומחת-

גב' רונית דמרי עייאש: נכון, זה גם מה שאמרנו-

מר יזהר אילון: בין אם כך ובין אם אחרת, אנחנו לא מדברים על חטיבת ביניים הערב, גם אם זאת הכותרת, אנחנו מדברים על בית ספר תיכון. עכשיו בואו נראה מה יקרה כשהמהלך הזה מתבצע, בית ספר "אשל הנשיא" שייך לאגף ההתיישבות, לא למחוז הדרום ולמה זה חשוב? כי בית הספר פה, אם יקום, הוא יהיה שייך למחוז הדרום.

גב' ברוריה אליעז: נו בוודאי.

מר יזהר אילון: כשאני הייתי, כשדוקטור איציק תומר היה ראש המחוז של משרד החינוך, אני הייתי אז תקופה מסוימת פסיכולוג מחוזי. כל נייר שיצא מהמחוז היה כתוב עליו: "מחוז הדרום מוביל במצוינות", בית ספר שיקום בלהבים, אם יקום, הוא יהיה מעל לממוצע של המחוז, הוא יעלה את קרנו של המחוז ויעלה את קרנו של העומד בראש המחוז. זה לא נאמר אבל אלה העובדות.

גב' ברוריה אליעז: הלוואי שזה יהיה כך. הלוואי וזה המינוס שיקרה לנו, שנהיה מצוינים.

מר יזהר אילון: חברת מועצה ברוריה אליעז, אני הוזמנתי לדבר, אני לא חבר מועצה, אני מבקש תאפשרי לי.

גב' ברוריה אליעז: אני מאפשרת לך, אני רק מעירה, בבקשה.

מר יזהר אילון: את העובדות האלה צריך להביא בחשבון. עובדה שניה שעלינו להתמודד איתה, נניח לראש שהחלטה הייתה: "לא מקימים למעשה, בית ספר תיכון, בלהבים", בעוד x שנים בעתיד מתברר שזאת הייתה החלטה שגויה, אפשר לתקן אותה. אבל אם יקום פה בית ספר תיכון ויתברר שזאת החלטה שגויה, אין דרך חזרה. אין דרך חזרה, איש לא יהרוס את המבנים ואת הכספים שהושקעו.

פרופ' מתי ליפשיץ: תני לו לדבר.

גב' ברוריה אליעז: תצחק על עצמך.

מר יזהר אילון: עכשיו, לגופו של עניין, קודם כל, אני רוצה, הילדים שלנו פה גדלים בתוך בועה. ילד הולך לצופים, ילד הולך לבית הספר, ילד הולך בשכונה, הוא תמיד פוגש את אותם הילדים מאותה שכבה חברתית אז אני שומע קולות של: "לא בשנים האחרונות כבר יש גיוון בלהבים", יש לי חדשות בשבילכם, הגיוון שישנו בלהבים זה בלבוש אנשים בהופעה במרחב הציבורי, הבעיה שהגיוון הזה לא ממש רלוונטי לעניין החינוך. עכשיו, דבר שני, העניין הזה של הבועה ברור, ישנו עניין שני, מי שהקים את המדינה הזאת הייתה הציונות, המילה הזאת נשחקה-

גב' ברוריה אליעז: מה הייתה?

מר יוסי ניסן: ציונות.

גב' ברוריה אליעז: ציונות? לא שמעתי את המילה.

מר יזהר אילון: בסדר, אני חוזר, הציונות הקימה את המדינה הזו, המילה הזו נשחקה, נוצלה לרעה אבל אחד הדגלים של הציונות היה קיבוץ גלויות, אינטגרציה. יש אינט-, למרות כל מה שאומרים הפוליטיקאים, יש אינטגרציה, איך אני יודע? כי המדד הטוב ביותר שאף אחד לא מסתכל עליו, זה הנישואים בין עדתיים והנישואים בין עדתיים משנה לשנה יש עלייה מתונה מאוד, אבל זה עובד. איזה אינטגרציה אין? אינטגרציה בין שכבות כלכליות, סוציו- אקונומיות שונות וכשאנחנו שולחים את הילדים שלנו לאשל הנשיא אנחנו תורמים משהו לחזון הציוני של המדינה.

גב' ברוריה אליעז: טוב, זה היה-

מר יזהר אילון: האינטגרציה והציונות אינן מילים מלוכלכות, אלה המילים הנכונות. עכשיו, אפשר לבוא ולהגיד: "אה רגע, אבל שם הם פוגשים תלמידים חלשים וזה מוריד את רמתם", מחקרים חדשים מצביעים

שעד 40% במקרה קיצוני, אם תלמידים חלשים מול תלמידים מבוססים, עד 40% לא נורא, אחר כך זה באמת פוגע בכולם. מה שקורה כאן, הילדים שלנו הם כ-80% מאשל הנשיא, כך שאין בליבי שום ספק שהם תורמים לחלשים מבלי שהם הפסידו בעצמם. ואני כבר לא מדבר על זה ששם הם מכירים אנשים אחרים, תלמידים אחרים, ילדים אחרים, עם מנטליות אחרת.

גב' ברוריה אליעז: על זה, כל זה דובר.

מר יזהר אילון: ותשימו לב, פה מדברים על כסף, כסף כאן, כסף כאן. תקציב הוא ביטוי כלכלי להחלטות ערכיות, הכסף הוא נימוק משני, הנימוק המרכזי הוא נימוק ערכי ואם זה בכנסת, אנחנו קוראים לו נימוק פוליטי. אבל המפלגות הפוליטיות, גם יש להן איזשהם ערכים. ודבר אחרון ולא כל כך חביב, בכל שכבה בבתי ספר בארץ יש מקובלים ויש כאלה שמנודים, במידה זו או אחרת. עכשיו, לפני שהיו טלפונים סלולאריים, אי אפשר היה לעשות ערב כיתה ולא להזמין את כולם ואם המחנכת הייתה רואה שמתנכלים למישהו, או יותר נכון למישהי, כי לרוב הפגיעה הייתה בילדות ולא בבנים, היא יכלה לעשות משהו. אבל עכשיו, כשיש טלפונים סלולאריים לכולם, יש קבוצת וואטסאפ, לא המחנכת יודעת ולא המנודה יודעת. היא רק פתאום רואה שלא מזמינים אותה ושבקושי מדברים איתה בהפסקות. עכשיו, תחשבו רגע אחד, עד כיתה ו' היא הייתה מנודה ועכשיו היא ממשיכה באותו מסלול עם אותם תלמידים, לא עד כיתה ט', י"ב, אל נשלה את עצמנו.

גב' עדי זנד: נכון מאוד.

גב' ברוריה אליעז: קראת את "הקיץ של אביה", זה היה לפני 80 שנה, היה לנו מנודים-

*** מדברים ביחד.**

גב' ברוריה אליעז: לא פשוט לומר את הדברים-

מר יוסי ניסן: ברוריה תני לו לסיים, תני לו לסיים, כן.

מר יזהר אילון: מסתכלת אותה נערה שהילדים הרסו לה את הילדות ואנחנו המבוגרים הרסנו לה את הנעורים ואחר כך באים הדיכאונות וזיכרונות הילדות, האם זה לא נימוק להתחשב? בסבלם של החלשים או של החלשות? יותר נכון. האם אתם חברי מועצה אין לכם לב? אין לכם-

גב' ברוריה אליעז: סליחה שאני צוחקת, אבל זה מצחיק.

מר יזהר אילון: אין לכם אמפתיה.

מר שלומי שטרית: אתה כל כך צודק.

גב' ברוריה אליעז: אתה כל כך לא צודק.

מר שלומי שטרית: אתה כל כך צודק.

מר יוסי ניסן: טוב.

מר יזהר אילון: אין לכם איזושהי חמלה, רק על הכסף מסתכלים?

גב' ברוריה אליעז: אני, אני מאוד מכבדת אותך, אני מכירה אותך-

מר יוסי ניסן: תודה יזהר, כן.

גב' ברוריה אליעז: אבל באמת, אי אפשר, חלק מהדברים, לא נעים לי להגיד לך בגלל גילך, אבל אני אומר את דעתי-

*** מדברים ביחד.**

מר שלומי שטרית: תנו לנו ללכת, כמה אפשר לשמוע אותה?

מר יוסי ניסן: ברוריה, ברוריה בקצרה.

גב' ברוריה אליעז: זה גובל ב, יש כאלה שקוראים להסתה, דמגוגיה, או מן דמגוגיה, זה לא הדברים שאמרת, הם לא נכונים בצד האחר של הניתוח וניתחנו את זה לאורך שנה. ניתחנו את זה גם הערב ולהגיד שאין לנו רחמים, גם לפני שמונים שנה היית שואל את אותה השאלה על גילה אלמגור, אין לנו רחמים על אותה ילדה שאף אחד לא בא ליום ההולדת שלה? זה לא שייך, זה לא שייך לסלולארי, זה לא שייך לדברים אחרים. זה שייך לזה שעולם כמנהגו נוהג מבחינת אנשים שיש בו ומבחינת הא', ב' שתמיד יהיה ההארד דיסק של האנושיות ולצערי מה שצריכים לעשות במקומות שכאלה, זה חינוכית להתמודד אבל להגיד שבגלל, אני לא יודעת מה שאתה אומר ואשל הנשיא יציל את המנוודים, סליחה, זה לא.

אורנית כהן: שמי אורנית כהן-

מר יוסי ניסן: כן אורנית.

אורנית כהן: אני מודה לכם שנתתם לי להגיד כמה מילים. קודם כל, לפני בערך, אני חושבת שש שנים היה דיבור על הקמת בית ספר ודיברו על זה שיהיה בית ספר שהוא יהיה חטיבה אבל שיהיה כיתות ה', ו', אם אני לא טועה, ז', ח'. זה נראה לי גם משהו שאפשר לחשוב עליו ברגע שיהיה פה עוד מבנה בר קיים. זאת אומרת, בעיניי דבר כזה זה משהו שהוא באמת, אם יש לנו עוד חודשיים להחליט אני לא חושבת שיש יותר מדי על מה, מבחינת ככה תושבת על מה להתלבט כשיש תקציב כזה. גם כאמא לילדים שהם עתידים לעלות לחטיבה, אחד מהם הוא ילד מיוחד ואני רואה את הטיפול המסור שהוא מקבל, זאת אומרת, את ההכלה

נוצר על ידי **SUMIT**.

שיש בבית ספר להבנים שבדיבור עם אשל הם לא זוכים לאותו תגמול ואני חושבת שכאמא אני אהיה הרבה יותר רגועה שהבן שלי ממשיך לקבל את המענים הנכונים בתוך ישוב להבנים. בנוסף אני רוצה להגיד לכם, בתור בוגרת לתיכון מקיף ז' שבעברו קיבל ממיתר ילדים רק בכיתה י' והם השתלבו מצוין ואנחנו היינו חברים, יש לי חברים משם עד היום וזה בכלל לא השפיע על המארג וזה נכון, אני מאמינה בזה שזה צריך להמשיך אחר כך מכיתה י' ועד י"ב בתוך אשל. גם בעלי התחנך פה בלהבנים. הוא משנת 85' פה בלהבנים ולמד באשל והוא זוכר את זה כתקופה מדהימה, אבל אני חושבת שחטיבת ביניים זה ילדים, שבעיניי לפחות, זה פשוט שיהיו, זה יותר מתאים שהם יתחנכו פה בישוב ולא יחשפו לכל ה-, לעניין הזה של ההסעות באמת ולא רק ההסעות גם בית ספר הרבה יותר גדול, הכל הרבה יותר גדול. אני חושבת שבכיתה י' הם הרבה יותר בשלים, אני מדברת על זה גם בכובע שלי כמורה, כאשת חינוך, זה הכל.

מר יוסי ניסן: מאה אחוז תודה אורנית.

גב' ברוריה אליעז: אם הייתי יכולה הייתי סוטרת עכשיו לאדם גס הרוח הזה, אבל אני לא ארד לרמה הזאת ואני אשמור על בריאותי, אדם גס רוח.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל את יורדת לרמה הזאת, ברוריה, ברוריה, ברוריה די.

מר יוסי ניסן: טוב, חברים-

גב' ברוריה אליעז: אני לא יורדת, אתה ראית-

מר יוסי ניסן: טוב אנחנו-

גב' ברוריה אליעז: גס רוח-

מר יוסי ניסן: חברים אנחנו מעלים-

גב' ברוריה אליעז: ופה מלוכלך-

מר יוסי ניסן: אנחנו מעלים להצבעה שני דברים: אחד, מי בעד הקמת חטיבה בלהבנים? ואישור פתיחת תב"רים.

גב' רונית דמרי עייאש: סליחה זה לא על פתיחת תב"רים בנושאים, סליחה- אתה לא יכול לבקש להעלות נושאים שהם לא על סדר היום.

מר יוסי ניסן: אבל יש פה-

*** מדברים ביחד.**

מר יוסי ניסן: יש שני תב"רים שקיבלנו ממשד החינוך על סעיפים א' ו-ב'.

גב' ברוריה אליעז: זה אוטומטי.

מר יוסי ניסן: זה אוטומטי הדבר הזה בסדר?

** מדברים ביחד.*

מר יוסי ניסן: בסדר, אחד על סך 8,631,433 והשני על 11,294,306.

מר שלומי שטרית: למה זה מחולק לשניים?

מר יוסי ניסן: כי זה בשלבים, יש שלושה שלבים להקמת תיכון, קיבלנו שניים. לא קיבלנו את ההרשאה האחרונה שזה התיכון.

גב' רונית דמרי עניאש: סליחה, סליחה, אני מבקשת לעצור את הדיון-

מר יוסי ניסן: בסדר, תעלי אחרי זה למשרד הפנים, אין בעיה.

מר כפיר מימון: רק שניה, זהבה אני רוצה להבין, ה-25 מיליון זה לחטיבת ביניים או-

מר יוסי ניסן: חטיבת ביניים, חטיבת ביניים, הממונה על המחוז אמר את זה-

מר כפיר מימון: שניה, שניה, שניה-

גב' זהבה הראל: התקציב שהתקבל כרגע, זה מכיתה ז' עד כיתה י'.

מר כפיר מימון: איזה תקציב?

** מדברים ביחד.*

מר כפיר מימון: שני הסכומים?

מר יוסי ניסן: כן, שני הסכומים.

גב' זהבה הראל: שני הסכומים. אני רוצה לתת לו תשובה, הוא שאל אותי על מה התקבל התקציב-

מר יוסי ניסן: היא צודקת לגמרי.

גב' זהבה הראל: אבל, המהלך שלהבים רוצה להוביל-

גב' ברוריה אליעז: שמנהל המחוז אישר-

גב' זהבה הראל: זה אך ורק חטיבת ביניים.

גב' רונית דמרי עייאש: אז ברשותכם, המספרים שמוצגים פה הם כוללים תיכון כי זה כולל-

מר יוסי ניסן: זה לא כולל תיכון.

** מדברים ביחד.*

מר יוסי ניסן: זה לא כולל תיכון, אנחנו נצמדים על מה שהממונה על המחוז אמר כאן, זהו.

גב' ברוריה אליעז: אתה תצביע על מה שמנהל המחוז-

מר יוסי ניסן: ואני מרגיש את זה אנחנו מתבססים על מה שהממונה על המחוז התחייב כאן ויש פרוטוקול מסודר, הכל בסדר.

גב' ברוריה אליעז: נכון, יאללה.

מר יוסי ניסן: טוב חברים, מי בעד- בעד חמישה (ניסן, אליעז, לוי, ליפשיץ, מימון). מי נגד? ארבעה (שטרית, נודלמן, דמרי עייאש, זנד). אוקיי, הישיבה ננעלה, תודה רבה לכם.

החלטה: ברוב קולות החליטה מליאת המועצה לאשר הקמת חטיבת ביניים ביישוב להבים.

הישיבה ננעלה.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה